

N:o 27.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 april 1888.
— — — — Andra Kammaren den 7 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändring af 6 kapitlet
strafflagen.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 17.)

Till Konungen.

Af 5 § i 6 kapitlet strafflagen framgår, att sådan gerning, som omförmäles i 10 § af 3 kapitlet samma lag icke medför skyldighet att utgifva skadestånd. Detta har sin egentliga praktiska betydelse i fråga om tjufnadsbrott, då den, som genom handel med misstänkt person åtkommit stulet gods, väl kan fällas till böter enligt sistnämnda lagrum, men om han afhändt sig det stulna godset och således icke kan återställa detsamma till egaren, icke kan tillförbindas att ersätta målsägaren den skada denne till följd häraf lider. Med afseende härå får Riksdagen, i anledning af gjord framställning i ämnet, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes vid granskning af gällande bestämmelser uti strafflagen i öfrigt taga i öfvervägande, huruvida ej 6 kapitlet i strafflagen borde så ändras, att deraf tydligt framginge, att den, hvilken blifvit förvunnen till sådan delaktighet i brott, hvarom förmäles i 3 kapitlet 10 § af nämnda lag, må kunna kännas skyldig att gälda den genom brottet åstadkomna skada.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 7 april 1888.
